

τοὶ ὑπολειπόμενοι κατὰ τὴν γεῦσιν —καὶ εἶναι, ὡς ἐκ τούτου, περιζήτητοι ἀπὸ τοῦ καταναλωτῆ, συντελοῦσης βεβαίως καὶ τῆς κατωτέρας των τιμῆς.

Ὡς πρὸς τὴν τουρκικὴν σουλτανίαν, τῆς ὁποίας αἱ πρὸς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν ἐξαγωγαὶ κατὰ τὸ διάστημα 1.9.1957—28.2.1958 ἀνήλθον εἰς τὸν 8.908 ἔναντι 3.228 τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ προηγουμένου ἐξαγωγικοῦ ἔτους, ἡ μέση τιμὴ ἐξαγωγῆς 1957—1958 ἦτο γρόσια 93,28 κατὰ χλγρ., μὴ ὑπολογιζομένης τῆς εἰδικῆς ἐπιδοτήσεως. Εἰς τὸ Χρηματιστήριον Σμύρνης αἱ τιμαὶ (22.5.1958) ἦσαν 138 γρόσια διὰ τὸν τύπον 10.

Σημειοῦμεν ὅτι, καθ' ὑπαρχούσας

πληροφορίας, πρόκειται νὰ καταργηθῆ ἐν Τουρκίᾳ τὸ καθεστὼς τῶν ἐπιδοτήσεων, καθιερουμένου συστήματος διαφορικῶν τιμῶν συναλλάγματος ἀναλόγως τοῦ ἐξαγομένου εἴδους καὶ τῆς χώρας προορισμοῦ.

Κορινθιακὴ σταφίς.

Ἄν ἡ θέσις τῆς ἐλληνικῆς σουλτανίνας ἐν τῇ γερμανικῇ ἀγορᾷ εἶναι ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ, τὸ ἴδιον δὲν δύναται νὰ λεχθῆ καὶ προκειμένου περὶ τῆς κορινθιακῆς σταφίδος. Ἡ τοιαύτη ὁμως δυσμενὴς ἐξέλιξις δὲν εἶναι συνέπεια στροφῆς πρὸς ἄλλην παραγωγὴν ἀλλὰ οὐσιώδους μειώσεως τῆς καταναλώσεως τοῦ εἴδους τούτου ἐν τῇ Δ. Γερμανίᾳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

(Ποσὰ εἰς τόνους)

Ἔτη	Πρὸς Δ. Γερμανίαν (1)	Ὀλικαὶ (2)	Ἀναλογία % 1 : 2
1935	4.837	69.897	6,9
1936	8.153	74.675	10,9
1937	18.616	89.675	20,8
1938	19.014	74.276	25,6
1955	3.272	48.298	6,8
1956	3.523	63.189	5,6
1957	3.429	62.290	5,5

Κατὰ τὰ ἔτη 1937 καὶ 1938 αἱ ἠϋξημένοι εἰς τὴν Γερμανίαν εἰσαγωγαὶ δὲν ἀπέβλεπον ἀσφαλῶς εἰς μόνην τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῆς τρεχούσης καταναλώσεως αὐτοῦσις σταφίδος. Ἐσκόπουν καὶ τὸν σχηματισμὸν ἀποθεμάτων ἐν ὅψει τῆς τότε κρατούσης ἀνωμάλου καταστάσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν βιομηχανικὴν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, χρησιμοποίησιν τοῦ προϊόντος. Τοῦτο ὁμως οὐδόλως σημαίνει ὅτι ἔπρεπεν αἱ γερμανικαὶ εἰσαγωγαὶ νὰ εὐρίσκωνται σήμερον εἰς τόσον χαμηλὸν σημεῖον. Παρ' ὅλην τὴν βελτίωσιν τῶν

εἰσοδημάτων ἐν τῇ Δ. Γερμανίᾳ οὐδόλως ἠϋξήθησαν αἱ πρὸς τὴν χώραν ταύτην ἐξαγωγαὶ μας. Ἀντιθέτως, κατὰ τὰ ἔτη τῆς πρώτης οικονομικῆς τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας ἀνανήψεως 1949—50 καὶ 1950—51 εἰσήχθησαν περισσότεραι κορινθιακαὶ σταφίδες ἢ κατὰ τὰ τελευταῖα σταφιδικὰ ἔτη.

Σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τοῦτο τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τοῦ Ἀμβούργου παρατηρεῖ: «Ἐν τῇ Ὁμοσπονδιακῇ Δημοκρατίᾳ σημειοῦται μείωσις τῆς καταναλώσεως κορινθιακῶν σταφίδων ἔναντι τῆς προπολε-